

**ZA MJESEC KOLOVOZ 2025.
U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MILOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)**

<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

o. JOZEF ANDRASZ, SI

duhovnik i ispovjednik sv. Faustine u Krakovu (1)

Mnogi ljudi s. Faustinu Kowalsku iz Družbe sestara Naše Gospe od Milosrđa uglavnom povezuju s jednim ispovjednikom – bl. Mihaelom Sopoćkom. I to je ispravno jer je vlč. Sopoćko bio njezin duhovni vođa u Vilnius i odredbom Božje volje sudjelovao u poslanju koje je s. Faustina dobila od Isusa. Ali ne manje važnu ulogu u njezinu duhovnom životu i poslanju odigrao je o. Józef Andrzej, isusovac, njezin ispovjednik i duhovnik u zadnjem razdoblju njezina života u Krakovu.

Ispovijedao je s. Faustinu nekih četiri mjeseca „kraće“ od vlč. Sopoćka, ali ga zato u svom *Dnevniku* s. Faustina spominje čak 59 puta, dok vlč. Sopoćka spominje svega 35 puta.

Detaljnije iščitavanje *Dnevnika* i *Pisama* koje nam je ostavila Tajnica Božjega milosrđa pokazuje nam da je i o. Andrzej bio obećana pomoć od Boga, a ne samo vlč. Mihael Sopoćko. U *Dnevniku* sv. Faustina piše: „Gospodin mi daje obećanu pomoć. Vidim je u dvojici svećenika – u o. Andraszu i vlč. Sopoćku. Za vrijeme duhovnih vježbi prije doživotnih zavjeta prvi put sam bila potpuno umirena. A kasnije me je vlč. Sopoćko vodio tim istim smjerom – tako se ispunilo Božje obećanje.“ (Dn 141)

Otac Andrzej je odigrao neobično važnu ulogu ne samo u životu s. Faustine, već i u njezinoj proročkoj misiji širenja poruke o Božjem milosrđu i u nastanku svjetskog središta štovanja Božjeg milosrđa kakvo je Svetište Božjega milosrđa u Krakovu-Łagiewniki.

Vrlo je zanimljivo da se o. Andrasz rodio iste godine kada je nastao samostan u Łagiewnikima, u selu nadomak Krakova 1891. godine. Datum rođenja je također znakovit – 16. listopada. Došao je na svijet u Wielopoleu kraj Nowego Sącza u obitelji u kojoj je bilo devetero djece. Nakon završene gimnazije s 15 godina stupa u Družbu Isusovu, a nakon dvije godine novicijata polaže prve zavjete. Potom studira filozofiju i teologiju u Poljskoj i u Gräfenbergu, a na svoj imendan, 19. ožujka 1919. godine, u crkvi sv. Barbare u Krakovu zaređen je za svećenika polaganjem ruku biskupa Anatola Nowaka. Nakon ređenja prihvatio je obvezu urednika u izdavačkoj kući otaca isusovaca i angažirao se u širenju pobožnosti u čast Presvetog Srca Isusova.

Godine 1930. imenovan je voditeljem Apostolata molitve i Djela posvećenja obitelji. Tu službu je vršio u krakovskoj i čenstohovskoj biskupiji sve do 1953. godine. Deset godina (1930. – 1940.) bio je glavni urednik glasila *Glasnik Srca Isusova* i jednu godinu direktor izdavaštva Apostolata molitve.

Istovremeno je bio vrlo poznat ispovjednik i duhovnik i voditelj duhovnih vježbi. Uz s. Faustinu ispovijedao je i druge osobe koje su vodile dubok nutarnji život, mističan život, a među inima su i s. Sofija Tajber – utemeljiteljica Družbe Kristovih Duša te s. Kalista Piekarczyk iz Družbe sestara Naše Gospe od Milosrđa koja je „predala“ svoj život kao žrtvu da se Krakov sačuva od razaranja za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Bio je redoviti i izvanredni ispovjednik mnogih družbi časnih sestara: nazaretki, uršulinki, sestara Srca Isusova, sestara Družbe Naše Gospe od Milosrđa i mnogih drugih.

Za vrijeme Drugog svjetskog rata i nakon toga, između 1945. i 1952., s pauzama, stanovao je u samostanu sestara u Łagiewnikima, a od 1. veljače 1963. godine pa sve do smrti djelovao je na širenju poruke o Božjemu milosrđu koju je Isus predao sv. s. Faustini. O njegovoj svećeničkoj službi i ulozi koju je odigrao u njezinu životu, a također o velikim zaslugama u osnivanju Svetišta Božjeg milosrđa i propagiranju pobožnosti po cijelomu svijetu bit će govora u idućim brojevima.

Sada ćemo kratko vidjeti njegovu bogatu spisateljsku i dušobrižničku djelatnost, upoznat ćemo tog izvanrednog svećenika, poznavatelja duhovnog života, apostola štovanja Srca Isusova i širenja pobožnosti u čast Božjega milosrđa.

U povijest Crkve u Poljskoj o. Andrasz, SI, je upisan prvenstveno na području Apostolata molitve i širenja štovanja Srca Isusova. Najveće postignuće, ako sa to tako može reći, njegov najveći uspjeh bio je u radu na posveti Srcu Isusovu osoba, obitelji i cijeloga naroda koja se u konačnici i dogodila 21. listopada 1951. godine. Tom činu posvete prethodila je dugogodišnja priprava. Otac Andrasz je na sve moguće načine, perom i živom riječju propagirao ovo djelo. Smatrao je da Krist ima pravo vladati ne samo u srcima konkretnih osoba, već u i obiteljima i u cijelomu društvu. Dugogodišnji program rada na posveti Srcu Isusovu prekinuo je Drugi svjetski rat. Nakon rata, poljski episkopat je ponovo pokrenuo program posvete i počeo pripreme za sam čin Posvete cijeloga naroda Srcu Isusovu, videći u tome prigodu za produblјivanje veze vjernika s Kristom i duhovnu obnovu Naroda.

Pripreme su trajale četiri godine i to po fazama: najprije posveta svakog katolika Srcu Isusovu, zatim manjih skupina kao što su obitelji, škole, tvornice, društva, župe; u trećoj fazi – posveta biskupija i na kraju čitavog Naroda. U pripremana je vrlo aktivno sudjelovao o. Andrasz koji je u toj stvari surađivao s primasom Poljske – najprije s kardinalom Augustom Hlondom, a zatim s kardinalom Stefanom Wyszyńskim. U tu svrhu napisao je i knjižicu *Posvetiti se Srcu Isusovu* u kojoj je objašnjavao zašto posveta i kako se za nju pripremiti.

Smatrao je da je najvažnija prva faza tj. posveta Srcu Isusovu pojedinaca i ona ne smije imati samo emocionalni karakter, već treba biti autentičan preporod duhovnoga života: upoznavanje Krista, život s Njim i u Njemu.

No posebnu pažnju zaslužuje spisateljska djelatnost o. Józefa Andrasza. U njoj možemo vidjeti nekoliko smjerova povezanih s određenim fazama njegova djelovanja. Prva etapa odnosi se na izdavanje serije raznih tema o duhovnom životu koje je sabrao u *Knjižnici unutaršnjeg života*. Riječ je o nizu od više od četrdeset tema asketsko-mističnog sadržaja. Bili su to pravi biseri mističke duhovnosti i na svjetskoj razini vezano uz spomenute sadržaje obuhvaćene kroz povijest sve do njegovih dana.

Otac Andrasz je i mnogo bogoduhovno štivo uspio prevesti s francuskog jezika na poljski. Bilo mu je stalo da se širi i popularizira poznavanje duhovnog života kako bi kršćani otkrivali ljepotu života s Bogom i da ga na najbolji način mogu svjesno živjeti.

Upozoravao je na opasnosti koje su se pojavljivale na području duhovnog života i protivio se shvaćanju duhovnog života koje se usredotočuje samo na Božju ljubav, bez gajenja i nastojanja oko vrline i krjeposti.

Puno prije Drugog vatikanskog sabora govorio je o tome da ima jedna kršćanska vrlina koju treba osobito razvijati, a to je velika ljubav prema Bogu i prema čovjeku. Isti je cilj kršćanskog života, kao i prepreke i sredstva kojima se postiže, kako kod posvećenih osoba, tako i kod ljudi koji žive u svijetu, laika. U to je vrijeme, nažalost, vladalo mišljenje, koje zapravo i dan danas postoji, da su na život vjernosti Bogu i na duhovni rast pozvane samo posvećene osobe i da samo one mogu postići svetost. Otac Andrasz je nagovarao sve, dakle i katolike laike, da što više sudjeluju i životu Crkve i u Kristovoj misiji.

Osim tema koje govore o duhovnom životu o. Andrasz pisao je i puno drugoga – osobito o pobožnosti i štovanju Srca Isusova, temama vezanim uz Apostolat molitve, povijest isusovačkog reda te liturgiju.

Posebnu pažnju zaslužuje knjižica pod nazivom *Zajedno sa svećenikom* u kojoj o. Andrasz uvodi čitatelja u što bolje razumijevanje i poznavanje sv. Mise i njezinih dijelova. Potrebno je imati na umu da se u to vrijeme sv. Misa slavila na latinskom jeziku, a ljudi su, ne razumijevajući što se zbiva na oltaru, molili „svoje“ molitve.

Otac Andrasz je želio ljudima približiti ovaj veliki i najvažniji susret s Kristom i poučiti ih kako u tom susretu sudjelovati i crpiti iz toga vrela spasenja milost na milost. Kroz 17 godina ova je knjižica doživjela čak 20 izdanja, a naklada se mjeri u preko 250 000 primjeraka.

s. M. Elżbieta Siepak, ZMBM

Orędzie miłosierdzia, trawanj-lipanj 2016. (br. 98), str. 8/9

s poljskog preveo o. Andrzej Wośko, SCJ,

koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa

lektura: Marija Vuković